

РЕШЕНИЕ

№ 6524

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8088** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванайсета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв. Х. срещу Решение №79701 от 30.04.2020г., постановено по НАХД № 3616/2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 115-и състав. С обжалвано решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 8 от 05.02.2019г., издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и води /РИОСВ/-С., с което на основание чл. 200 ал.1 т.2 от Закона за водите /ЗВ/ на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение по чл. 48, ал.1, т.11 от ЗВ.

В касационната жалба е посочено, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че извършеното деяние е неправилно квалифицирано по чл. 48, ал.1, т.11 от Закона за водите . Счита, че е допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, изразяващи се в липса на съставен констативен протокол, въз основа на който да бъде издадено наказателно постановление и не е изготвено предложение за налагане на санкция. Наред с това счита, че зауствните води нямат качеството на „отпадъчни води“, поради което спазването условията по разрешителното е неотнормимо в конкретния случай. Изтъква, че не са налице предвидените от закона предпоставки за привличане под отговорност

на дружеството. Моли се решението да бъде отменено и да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Претендират се направеното по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Х., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. В допълнение изтъква, че водите, чието качество е установено от АНО имат характера не на отпадъчни, а на руднични по смисъла на т.100 от ДР на Закона за водите.

Ответникът - РИОСВ не се представлява се представлява и не изразява становище по делото.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който счита решението на СРС за правилно и моли същото да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че касаторът е титуляр на разрешително за ползване на воден обект река Б. за заустване на отпадъчни води в повърхностни води при експлоатация на обект хвостохранилище Б., [населено място], издадено на осн. чл. 46 ал. 1 т. 3 от ЗВ и Наредба № 2 /2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване. В издаденото разрешение на осн. чл. 16 ал.2 от Наредба № 2/2011г. са определени параметрите на разрешеното заустване, включително индивидуалните емисионни ограничения по см. на пар .1 т.11 от ДР ЗВ. Указано е на осн. чл. 174 ЗВ задължение за провеждане на собствен мониторинг по см. на пар .1 т. 18 от ДР ЗВ на отпадъчните води от титуляра на разрешението при спазване изискванията на ЗВ и Наредба № 2/2011г.

По повод изпълнение на задължението за собствен мониторинг на отпадъчните води от експлоатация на обекта на 28. 06. 18г. било извършено изпитване от акредитирана лаборатория по чл. 26 ал.2 Наредба № 2 / 2011 г. на проби от 22.05. 2018г. от отпадъчните води от посочените в разрешението потоци и места за заустване.

При извършена проверка на представените на органите на РИОСВ – С. данни от протоколите за изпитване от акредитираната лаборатория било установено превишение на допустимите по издаденото на жалбоподателя разрешение индивидуални емисионни ограничения за пет от показателите за концентрация на емитирани замърсители по точковите източници на замърсяване.

За констатираното на жалбоподателя е съставен АУАН на чл. 48 ал.1 т. 11 ЗВ, а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, Районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН, при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдържат всички изискуеми от закона реквизити, а вмененото нарушение е безспорно установено.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на първоинстанционния съд.

С процесното наказателно постановление административна санкция е за нарушение, изразяващо се в нарушаване условията на издаденото разрешително

№13130015 от 30.03.26г. и е квалифицирано от наказващия орган като такова по чл. 48, ал. 1 т. 11 от ЗВ.

Безспорно е, че касаторът е титуляр на разрешително №13130015 от 30.03.2016г. за ползване на воден обект – река Б., за заустване на отпадъчни води в повърхностни води за експлоатация на обект: Хвастохранилище „Б.“ от 30.03.2016г., в което са зададени емисионни ограничения по потоци и места на заустване.

Основният спор се свежда до разрешаването на въпроса правилно ли е квалифицирано установеното нарушение под нормата на чл. 48, ал.1, т.11 от Закона за водите. Неоснователно е твърдението на касатора, че Административнонаказващият орган е допуснал нарушение при прилагането на материалния закон, като е определил неправилно нарушената норма. Действително е определено нарушение по чл.48, ал.1, т.11 от ЗВ, но двете разпоредби на чл.48 от ЗВ, а именно - т.3 и т.11 са тясно свързани помежду си и са състав на едно административно нарушение, поради което в настоящия случай не може да се приеме, че е налице нарушено право на защита на нарушителя. В случая извършеното нарушение е в достатъчна степен индивидуализирано, като е посочено, че са установени превишения на заложените индивидуални ограничения в Разрешителното за заустване, подробно описани в НП. Обстоятелствата, при които то е извършено са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда.

В допълнение следва да бъде отбелязано, че е налице и правилно приложена санкционна норма от страна на АНО, а именно - чл. 200, ал.1 т.2 от Закона за водите, според която се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което: ползва водни обекти, водностопански съоръжения и системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2000 лв. до 10 000 лв.

Неоснователно е твърдението на касатора, че водите, чието качество е установено имат характер не на отпадъчни, а на руднични води. Съгласно §1, т. 100 от ЗВ „Руднични води“ са водите, които изтичат на повърхността от действащи или ликвидирани миннодобивни обекти, включително обекти с геотехнологичен добив, през минни или сондажни изработки. Установените превишения на заложените емисионни ограничения.

Законът за водите не съдържа дефиниция за „отпадъчни води“, но такава е дадена в ДР към Наредба № 2 от 08.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване, съгласно която „Отпадъчни води“ са водите, в т.ч. и дъждовни, замърсени от извършването на производствена, стопанска, земеделска и битова дейност, както и водите от канализационните системи на населените места, селищните и курортните образувания. В настоящия случай водите, чието качество е установено категорично имат характер на отпадъчни води. Същите са резултат именно от извършвана дейност на [фирма] от ползване на обект – хвастохранилище. В този смисъл направеното възражение от страна на касатора, че водите, чието качество е установено, нямат характер на отпадъчни води е неоснователно.

Извършения физико-химичен анализ на взетите водни проби е отразен в

Протоколи от изпитване №2018/2852 от 22.06.2018г. Протоколът е съставен на база собствен мониторинг, извършван от дружеството – титуляр на посоченото разрешително. Информацията от провеждания собствени мониторинг – количество на заустваните отпадъчни води и концентрацията на емитираните замърсители се предоставя ежегодно до 31 март. АУАН е съставен, въз основа именно на тази предоставена информация от дружеството, която пък от своя страна е отразена в протоколи за изпитване от акредитирана лаборатория, поради което не се споделя оплакването на касатора, че контролните органи е следвало да съставят друг протокол, в които резултатите от мониторинга отново да бъдат отразени. При издаването на процесния АУАН е спазена процедурата по чл. 40 от ЗАНН.

Неоснователни са оплакванията на касатора досежно издаденото Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води. Последното представлява влязъл в сила административен акт, който не подлежи на оспорване в настоящото производство.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

По изложените съображения съдът намира, че решението следва да оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното от касатора искане за присъждане на разноски пред настоящата инстанция се явява неоснователно.

По изложените съображения, Административен съд София – град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №79701 от 30.04.2020г., постановено по НАХД № 3616/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.